

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE SLOVENIJE O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, potpisan 15. aprila 2011. godine, na Brdu kod Kranja, u originalu na srpskom i slovenačkom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora između Republike Srbije i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima u originalu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R

IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE SLOVENIJE O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Republika Srbija i Republika Slovenija (u daljem tekstu: države ugovornice), u želji da učvrste i unaprede međusobnu saradnju u oblasti pravne pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, dogovorile su se da zaključe ovaj ugovor.

PRVO POGLAVLJE

OPŠTE ODREDBE

Pružanje pravne pomoći

Član 1.

(1) Države ugovornice će pružati najširu moguću uzajamnu pravnu pomoć u građanskim i krivičnim stvarima, pod uslovima i u obimu utvrđenim ovim ugovorom.

(2) Pod „građanskim stvarima”, u smislu ovog ugovora, podrazumevaju se i privredne i porodične stvari.

(3) Pod „krivičnim stvarima”, u smislu ovog ugovora, podrazumevaju se krivična dela, privredni prestupi i prekršaji.

(4) Pravosudni organi država ugovornica, saglasno odredbama ovog ugovora, pravnu pomoć ukazuju međusobno, kao i drugim organima koji su, po pravu država ugovornica, nadležni da odlučuju o stvarima iz st. (1) do (3) ovog člana.

Pravna zaštita i slobodan pristup sudovima i drugim organima

Član 2.

(1) Državljeni jedne države ugovornice imaju jednaku pravnu zaštitu u postupcima pred pravosudnim i drugim organima druge države ugovornice kao i njeni državljani.

(2) Državljeni jedne države ugovornice imaju slobodan pristup sudovima i učestvuju u postupcima pred pravosudnim i drugim organima druge države ugovornice, pod istim uslovima kao i njeni državljani .

(3) Odredbe st. (1) i (2) ovog člana primenjuju se i na pravna lica osnovana u skladu sa zakonom države ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi njihovo sedište.

Obim pravne pomoći

Član 3.

Pravna pomoć, u smislu ovog ugovora, obuhvata dostavljanje pismena i predmeta, razmenu obaveštenja o propisima i propisa, obaveštenja iz kaznene evidencije, preuzimanje pojedinih procesnih radnji, primenu određenih mera i ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja.

Obaveštenje o propisima

Član 4.

Države ugovornice će na molbu jedna drugu obavještavati o propisima koji su na snazi ili su bili na snazi na njenoj teritoriji i po potrebi dostavljati tekstove tih propisa, kao i objašnjenja o određenim pravnim pitanjima u vezi sa materijom koja je regulisana ovim ugovorom.

Način komuniciranja

Član 5.

(1) Zamolnice za pravnu pomoć i razmenu informacija bez molbe iz člana 33. ovog ugovora, moraju da budu u pismenom ili drugom obliku koji omogućava pismeni zapis, na osnovu koga država prijema može da utvrdi verodostojnost. Te zamolnice nadležni pravosudni organi, po pravilu, neposredno šalju jedni drugima i vraćaju se na isti način, ako nije drugačije predviđeno ovim članom.

(2) Odredba stava (1) ovog člana ne utiče na to da u posebnim slučajevima nadležni organi Republike Srbije šalju zamolnice preko Ministarstva pravde Republike Srbije, a nadležni organi Republike Slovenije preko Ministarstva za pravosuđe Republike Slovenije. U hitnim slučajevima, nadležni organi država ugovornica mogu, u krivičnim stvarima, da dostavljaju zamolnice i obaveštenja iz ovog ugovora nadležnim organima druge države ugovornice i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(3) Izuzetno od odredbe iz stava (1) ovog člana zamolnice za pravnu pomoć u stvarima prekršaja, molbe za preuzimanje i ustupanje krivičnog gonjenja, izvodi iz kaznene evidencije i zamolnice za obaveštenje o stranom pravu, uvek se šalju u skladu sa stavom (2) ovog člana.

(4) Odredba stava (1) ovog člana ne isključuje komuniciranje diplomatskim putem, ako za to postoje opravdani razlozi.

Obaveza sačinjavanja zamolnice

Član 6.

Zahtev za pružanje pravne pomoći po ovom ugovoru podnosi se u vidu zamolnice.

Sadržina zamolnice

Član 7.

- (1) Zamolnica za pružanje pravne pomoći mora da sadrži:
 - 1) naziv organa koji upućuje zamolnicu;
 - 2) naziv organa kojem se zamolnica upućuje, a ukoliko njegov tačan naziv nije poznat, oznaku „nadležni organ”, uz naziv zamoljene države;
 - 3) podatke o strankama (ime i prezime, podatke o rođenju, prebivalištu ili boravištu, zanimanje i državljanstvo za fizička lica, odnosno naziv i sedište pravnih lica), kao i njihovo svojstvo u postupku;
 - 4) ime, prezime i adresu pravnih zastupnika stranaka, ako ih imaju;

- 5) oznaku spisa i kratak opis slučaja za koji se traži pravna pomoć, a u krivičnim stvarima i zakonski naziv krivičnog dela i tekst odredaba krivičnog zakona;
- 6) opis radnje pravne pomoći koja se traži, razlog za podnošenje zamolnice, a po potrebi i pitanja koja treba da budu postavljena licu čije se saslušanje traži;
- 7) druge elemente predviđene ovim ugovorom za pojedine vidove pravne pomoći.

(2) Zamolnica i drugi akti koje u njenom prilogu dostavljaju pravosudni i drugi organi država ugovornica moraju biti potpisani i snabdeveni pečatom organa koji ih je izdao.

(3) Nadležni organ zamoljene države može tražiti dodatna obaveštenja i akte koji su mu potrebni za izvršenje zamolnice.

Jezik

Član 8.

(1) Zamolnica za pravnu pomoć iz člana 7. ovog ugovora i akti koje treba dostaviti uz zamolnicu, shodno odredbama ovog ugovora, sastavljaju se na službenom jeziku i pismu države koja moli za pravnu pomoć (u daljem tekstu: država molilja), uz prepis na latiničnom pismu. Prevod na jezik druge države ugovornice od koje se traži pravna pomoć (u daljem tekstu: zamoljena država), nije potrebno prilagati.

(2) Odgovori na zamolnice sa priložima (zapisnici, sudske odluke i dr) dostavljaju se na jeziku i pismu zamoljene države, uz prepis na latiničnom pismu.

(3) Ako je dokumentacija koja se dostavlja kao prilog uz zamolnicu, odnosno uz odgovor na zamolnicu, nastala pre stupanja na snagu ovog ugovora, dostaviće se i prepis na latiničnom pismu, ako je to moguće.

(4) Akti koje treba uručiti licima u zamoljenoj državi, dostavljaju se na službenom jeziku države molilje i uz njih je potrebno priložiti i prevod na jezik zamoljene države.

(5) Ako prevod, u slučaju iz stava (4) ovog člana, nije priložen, uručenje će se izvršiti samo ako primalac dobrovoljno primi akt.

Način pružanja pravne pomoći

Član 9.

(1) Pravna pomoć pruža se bez odlaganja po propisima zamoljene države.

(2) Izuzetno od odredbe stava (1) ovog člana, nadležni organ zamoljene države koji pruža pravnu pomoć, može da postupi po zamolnici i na način i u obliku koji se posebno traži u zamolnici, ako to nije u suprotnosti sa osnovnim načelima pravnog poretka zamoljene države.

Ustupanje zamolnice nadležnom organu

Član 10.

Ako zamoljeni organ kome je zamolnica upućena nije nadležan za postupanje, zamolnicu će bez odlaganja ustupiti nadležnom organu na teritoriji zamoljene države, o čemu će obavestiti organ koji mu je zamolnicu dostavio.

Nemogućnost udovoljenja zamolnici

Član 11.

Ako zamoljeni organ ne može da udovolji zamolnici, o tome će odmah obavestiti organ države molilje koji je uputio zamolnicu, uz navođenje razloga neudovoljenja. Ako su uz zamolnicu dostavljena i druga pismena, ona će se vratiti.

Dostavljanje

Član 12.

(1) Zamolnica za dostavljanje pismena, pored podataka iz člana 7. ovog ugovora, mora da sadrži i adresu lica kojem je potrebno izvršiti dostavljanje.

(2) Ako se lice kojem bi trebalo dostaviti pismeno ne nalazi na adresi navedenoj u zamolnici, zamoljeni organ dužan je da preduzme sve potrebne mere, u skladu sa domaćim pravom, da bi se utvrdila njegova tačna adresa.

(3) Dostavljanje pismena dokazuje se u skladu sa propisima o dostavljanju koji važe na teritoriji zamoljene države. Nadležni organ u potvrdi o dostavljanju navodi vreme i mesto dostavljanja, ime i svojstvo lica kojem su pismena dostavljena, način izvršenog dostavljanja, odnosno razloge zbog kojih dostava nije izvršena.

(4) Kada je zahtevana dostava na poseban način, posebno će biti obrazloženi razlozi zbog kojih takvom načinu dostavljanja nije udovoljeno.

(5) Države ugovornice mogu svojim državljanima da dostavljaju dokumenta i da od njih uzimaju izjave preko svojih diplomatskih ili konzularnih predstavnika, bez upotrebe prinudnih mera.

Odbijanje pravne pomoći

Član 13.

(1) Zamoljena država će odbiti da pruži pravnu pomoć ako nisu ispunjeni uslovi za pružanje pravne pomoći predviđeni ovim ugovorom.

(2) Zamoljena država može odbiti pružanje pravne pomoći ako smatra da bi udovoljavanje zamolnici ugrozilo njen suverenitet ili bezbednost ili bi bilo u suprotnosti sa osnovnim načelima njenog pravnog poretka.

Zaštita ličnih podataka

Član 14.

(1) Država prijema može da koristi lične podatke dostavljene u skladu sa ovim ugovorom:

- 1) za potrebe efikasnog odvijanja sudskih postupaka na koje se odnosi ovaj ugovor;
- 2) za druge sudske i prekršajne postupke koji su direktno povezani sa postupcima iz tačke 1) ovog stava;
- 3) za druge namene koje nisu u suprotnosti sa tač. 1) i 2) stava (1) ovog člana, uz prethodnu saglasnost države koja dostavlja podatke, izuzev ako je država prijema dobila saglasnost lica na koje se ti podaci odnose;

(2) Ovaj član se primenjuje i na lične podatke, koji se ne dostavljaju, već se dobijaju na drugi način na osnovu ovog ugovora.

(3) Dostavljanje i obrada osetljivih ličnih podataka (lični podaci koji otkrivaju rasno ili etničko poreklo, politička, verska ili filozofska ubeđenja, pripadnost sindikatu, kao i podatke o zdravstvenom stanju ili polnom životu, podaci iz kaznene i prekršajne evidencije), dozvoljeno je samo na način da država koja je podatke poslala navede da ih je potrebno zaštititi, tako da ne budu dostupni neovlašćenim licima ili organima ili nezakonito obrađivani. Država prijema je dužna da poštuje ovo ograničenje na odgovarajući način.

(4) Pravo pojedinca u vezi tačnosti i ažurnosti podataka i njihove zakonite obrade, ostvaruje se u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom države prijema.

(5) Država prijema je dužna da u zahtevu za dostavljanje ličnih podataka uvek navede odgovarajuće identifikacione podatke kojima raspolaže za određenog pojedinca, čiji podaci bi trebalo da budu dostavljeni, pravni osnov za dostavljanje podataka i da navede vrstu sudskog postupka za koji su ti podaci potrebni. Država slanja će odbiti dostavljanje podataka ako zahtev nije u skladu sa odredbama prethodnog stava.

(6) U zavisnosti od okolnosti pojedinačnog slučaja, država koja dostavlja lične podatke, može da zahteva od države prijema informaciju o upotrebi tih podataka.

(7) Država prijema mora da omogući, da se u roku od pet godina po završetku postupaka iz st. (1) i (2) ovog člana, omogući utvrđivanje kome su i kada bili dostavljeni podaci i u koju svrhu.

(8) Država prijema mora da predvidi u nacionalnim zakonodavstvu da se dostavljeni podaci obrađuju zakonito, srazmerno i u skladu sa namenom iz stava (1) ovog člana, kao i da predvidi adekvatne mere i načine obezbeđenja ličnih podataka.

(9) Država prijema mora da obezbedi adekvatan nezavistan nadzor nad zakonitošću obrade ličnih podataka, što može da uključi i upotrebu pravnih sredstava u sudskim postupcima.

Zaštita svedoka i veštaka

Član 15.

(1) Svedok ili veštak koji se odazove pozivu suda države molilje, bez obzira na njegovo državljanstvo, ne sme da bude u toj državi krivično gonjen, pritvoren, niti njegova sloboda sme da bude ograničena na bilo koji drugi način zbog krivičnog dela koje je počinio pre dolaska na teritoriju države molilje, radi svedočenja, odnosno veštačenja.

(2) Krivično gonjenje, pritvor ili kakvo drugo ograničenje slobode su dozvoljeni:

- 1) kada se pozvano lice, zadrži na teritoriji države molilje po proteku roka od 15 dana od dana prestanka potrebe po pozivu suda, iako je mogao da je napusti ;
- 2) ako se po napuštanju države molilje dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Troškovi ukazivanja pravne pomoći

Član 16.

(1) Ako ovim ugovorom nije drugačije određeno, svaka država ugovornica snosi troškove pružanja pravne pomoći koji su nastali na njenoj teritoriji.

(2) Države ugovornice ne mogu da zahtevaju naknadu troškova nastalih za izvršene radnje po zamolnicama, osim nagrade za izvršeno veštačenje i druge troškove nastale povodom veštačenja, kao i troškove privremenog upućivanja lica lišenog slobode u zamoljenoj državi, radi saslušanja, suočenja ili veštačenja, u skladu sa članom 30. ovog ugovora.

(3) Veštačenje se može usloviti prethodnim polaganjem predujma kod suda zamoljene države, ako troškove veštačenja snosi stranka.

(4) Svedoku ili veštaku koji se odazove pozivu suda države molilje pripada pravo na naknadu putnih troškova i troškova boravka, saglasno propisima države molilje.

(5) U pozivu će se navesti koje naknade pripadaju licima iz stava (4) ovog člana, a na njihov zahtev isplatiće im se predujam za pokriće ovih troškova.

DRUGO POGLAVLJE

PRAVNA POMOĆ U GRAĐANSKIM STVARIMA

1. Oslobođanje od plaćanja troškova sudskog postupka i davanja obezbeđenja parničnih troškova

Član 17.

(1) Od državljanina jedne države ugovornice koji učestvuje u postupku pred sudom druge države ugovornice kao tužilac ili umešač, nije dozvoljeno zahtevati polaganje predujma za obezbeđenje parničnih troškova, samo zato što je strani državljanin i što na teritoriji te države nema prebivalište.

(2) Predujam za takse i troškove postupka koje snosi stranka, može se zahtevati od državljanina druge države ugovornice, pod istim uslovima i u istom obimu kao i od sopstvenih državljana.

(3) Odredbe st. (1) i (2) ovog člana shodno se primenjuju i na pravna lica.

Član 18.

(1) Državljanin jedne države ugovornice kada se pojavljuje pred sudovima druge države ugovornice imaju pravo na oslobođanje od plaćanja sudskih taksi i troškova, kao i na besplatnu pravnu pomoć u toku postupka, pod istim uslovima i u istom obimu kao i njeni sopstveni državljanin.

(2) Molbu u smislu stava (1) ovog člana stranka može podneti neposredno nadležnom sudu druge države ugovornice ili sudu države ugovornice čiji je državljanin, ako na njenoj teritoriji ima prebivalište ili boravište. Sud države ugovornice čija je stranka državljanin dostaviće molbu nadležnom sudu druge države ugovornice na način predviđen članom 5. ovog ugovora.

Član 19.

(1) Uverenje o imovnom stanju na osnovu kojeg se priznaju olakšice iz člana 18. stav (1) ovog ugovora, izdaje nadležni organ one države ugovornice na čijoj teritoriji molilac ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako molilac ima prebivalište ili boravište na teritoriji treće države, ovo uverenje na teritoriji treće države može izdati nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo države ugovornice čiji je on državljanin.

(3) Sud koji odlučuje o zahtevu za ostvarivanje prava na oslobođanje od plaćanja troškova sudskog postupka iz člana 18. stav (1) ovog ugovora, može, po

potrebi, da traži dodatna obaveštenja od organa države ugovornice čiji je molilac državljanin.

2. Postupanje po zamolnicama

Član 20.

(1) Sud koji je primio zamolnicu izvršiće je što je moguće pre i primeniti, po potrebi, ista prinudna sredstva kao i prilikom izvršenja zamolnica između domaćih sudova. Prinudna sredstva neće se primenjivati ako se radi o ličnom dolasku stranaka.

(2) Sud ili drugi organ od koga potiče zamolnica biće na svoj zahtev blagovremeno obavešten o vremenu i mestu izvršenja tražene radnje kako bi eventualno zainteresovana stranka mogla tome da prisustvuje. Sudovi mogu vršiti ovo obaveštavanje neposredno.

Član 21.

(1) Države ugovornice će na osnovu zamolnice pružati jedna drugoj pomoć u utvrđivanju adrese lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji, ako se to traži radi ostvarivanja prava njihovih državljana u postupku pred organima nadležnim za odlučivanje u građanskim stvarima, u smislu ovog ugovora, i ako se u tu svrhu pruže odgovarajući podaci.

(2) Zahtev iz stava (1) ovog člana upućuje se organu druge države ugovornice na način predviđen članom 5. ovog ugovora.

3. Isprave

Oslobođenje od legalizacije

Član 22.

(1) Javne isprave koje je u propisanom obliku sastavio ili izdao sud , drugi nadležni organ ili lice sa javnim ovlašćenjima jedne države ugovornice i koje su snabdevene potpisom i službenim pečatom nadležnog organa, odnosno lica sa javnim ovlašćenjima, nije potrebno dalje overavati radi upotrebe pred organima druge države ugovornice. Isto tako, nije potrebna ni dalja overa privatnih isprava ako ih je overio sud , drugi nadležni organ ili lice sa javnim ovlašćenjima.

(2) Odredba stava (1) ovog člana odnosi se i na prepise javnih i privatnih isprava koje je overio sud , drugi nadležni organ ili lice sa javnim ovlašćenjima.

Dokazna snaga javnih isprava

Član 23.

Javne isprave izdate od nadležnih organa jedne države ugovornice imaju pred organima druge države ugovornice istu dokaznu snagu kao i domaće javne isprave.

Dostavljanje isprava o ličnom statusu

Član 24.

(1) Nadležni organi država ugovornica dostavljaju jedni drugima izvode iz matičnih knjiga kao i pravnosnažne sudske odluke koje se odnose na lična stanja državljana druge države ugovornice.

(2) Isprave i sudske odluke iz stava (1) ovog člana dostavljaju se, bez taksa i troškova, nadležnom organu druge države ugovornice.

(3) Izvodi iz matičnih knjiga umrlih dostavljaju se odmah, a ostali izvodi i sudske odluke svakih šest meseci.

4. Zaostavštine

Član 25.

(1) Državljeni jedne države ugovornice mogu na teritoriji druge države ugovornice sticati imovinska prava na osnovu zakonskog ili testamentarnog nasleđivanja pod istim uslovima i u istom obimu kao i državljani te države ugovornice.

(2) Državljeni jedne države ugovornice mogu izjavom poslednje volje raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriji druge države ugovornice.

Član 26.

(1) Ako je prema merodavnom pravu koje se primenjuje na raspravljanje zaostavštine iz člana 25. ovog ugovora naslednik država, pokretna imovina pripada državi ugovornici čiji je državljanin bio ostavilac u vreme smrti, a nepokretna imovina državi ugovornici na čijoj se teritoriji ova imovina nalazi.

(2) Ako je ostavilac u vreme smrti imao dvojno državljanstvo država ugovornica, naslednik pokretnih stvari je ona država ugovornica u kojoj je ostavilac imao prebivalište u vreme smrti.

TREĆE POGLAVLJE PRAVNA POMOĆ U KRIVIČNIM STVARIMA

Opšti vidovi pravne pomoći

Član 27.

(1) Države ugovornice, u skladu sa ovim ugovorom, pružaju jedna drugoj pravnu pomoć u krivičnim stvarima u najširem mogućem obimu.

(2) Pravna pomoć obuhvata naročito:

- 1) izvršenje procesnih radnji, kao što su pozivanje i dostavljanje pismena, saslušanje okrivljenog, ispitivanje svedoka, veštaka i drugih lica, uviđaj, pretres prostorija i lica, privremeno oduzimanje predmeta;
- 2) primenu posebnih mera kao što su nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija i optička snimanja lica, kontrolisana isporuka, sklapanje simulovanih pravnih poslova, prikrivene radnje, pretraživanje računarskog sistema ili njegovog dela i u njemu sačuvanih podataka, kao i obrada tih podataka;
- 3) razmenu obaveštenja i dostavljanje pismena i predmeta koji su u vezi sa krivičnim postupkom, dostavljanje podataka bez zamolnice, saslušanje audio i video-konferencijskom vezom, formiranje zajedničkih istražnih timova;
- 4) privremenu predaju lica lišenog slobode radi ispitivanja u svojstvu svedoka ili veštaka ili suočenja pred nadležnim organom države molilje.

(3) Uz zamolnicu za pretres lica ili prostorija ili zaplenu, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, prilaže se jedan primerak ili overen prepis odluke koja je osnov za zamolnicu.

(4) Izvornike akata, predmete i pismena koji su dostavljeni radi izvršenja zamolnice, država molilja vratiće što pre zamoljenoj državi, osim ako ih se ona ne odrekne.

Pozivi

Član 28.

U pozivu okrivljenom, svedoku, veštaku ili drugom učesniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države, ne sme biti zaprečena prinudna mera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne sme biti izrečena sankcija.

Načelo specijalnosti

Član 29.

(1) Lice koje je pozvano da se pojavi pred sudom države molilje, radi utvrđivanja krivične odgovornosti za delo koje mu se stavlja na teret, ne sme, nezavisno od državljanstva, na njenoj teritoriji da bude krivično gonjeno ili pritvoreno niti mu se na bilo koji način sme oduzeti ili ograničiti sloboda za dela i osude koji nisu navedeni u pozivu, a potiču iz vremena pre napuštanja teritorije zamoljene države.

(2) Krivično gonjenje, pritvor ili kakvo drugo ograničenje slobode su dozvoljeni:

- 1) kada se pozvano lice, zadrži na teritoriji države molilje po proteku roka od 15 dana od dana prestanka potrebe po pozivu suda, iako je mogao da je napusti ;
- 2) ako se po napuštanju države molilje dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Privremena predaja lica lišenog slobode

Član 30.

(1) Ukoliko država ugovornica koja sprovodi krivični postupak, pozove, radi ispitivanja, odnosno saslušanja, u svojstvu svedoka ili veštaka ili suočenja, lice koje je lišeno slobode u drugoj državi ugovornici, ono može biti privremeno predato državi molilji.

(2) Država molilja dužna je da privremeno predato lice vrati u roku koji odredi zamoljena država.

(3) Privremena predaja se može odbiti:

- 1) ako se lice lišeno slobode ne saglasi sa privremenom predajom;
- 2) ako bi usled privremene predaje moglo doći do produženja njegovog lišenja slobode;
- 3) ako po mišljenju zamoljene države, postoje drugi važni razlozi protiv njegove privremene predaje .

(4) Privremena predaja se može odložiti ako je prisustvo lica lišenog slobode potrebno u krivičnom postupku koji se vodi na teritoriji zamoljene države.

(5) Ako zamoljena država udovolji zamolnici, država molilja je dužna da lice lišeno slobode drži u pritvoru za vreme njegovog boravka na njenoj teritoriji i da ga, po preduzetoj radnji pravne pomoći, odmah vrati zamoljenoj državi ukoliko ona ne zahteva da bude pušteno na slobodu. Predato lice uživa zaštitu predviđenu u članu 15. ovog ugovora.

(6) Predaju lica iz stava (1) ovog člana obavljaju nadležni organi država ugovornica koji će se dogovoriti o mestu i vremenu predaje.

Prisustvo radnjama pravne pomoći

Član 31.

(1) Na izričitu molbu države molilje, zamoljena država obavestiće je o mestu i vremenu izvršenja zamolnice.

(2) Predstavnici zainteresovanih pravosudnih organa i lica koja učestvuju u krivičnom postupku, kao i njihovi pravni zastupnici, mogu prisustvovati prilikom preduzimanja radnje pravne pomoći, uz saglasnost nadležnog pravosudnog organa zamoljene države. Na njih se shodno primenjuju odredbe čl. 15. i 29. ovog ugovora.

Obaveštenja iz kaznene evidencije

Član 32.

(1) Države ugovornice obaveštavaju jedna drugu o svim osudama državljana druge države ugovornice koji su upisani u njenu kaznenu evidenciju. Izvode iz kaznene evidencije države ugovornice razmenjuju svakih šest meseci, preko Ministarstva pravde Republike Srbije, odnosno Ministarstva za pravosuđe Republike Slovenije.

(2) Države ugovornice jedna drugu obaveštavaju i o drugim podacima upisanim u kaznenu evidenciju.

(3) Državni organ nadležan za vođenje kaznene evidencije jedne države ugovornice, na neposredni zahtev pravosudnog organa druge države ugovornice, pred kojim se vodi krivični postupak, dostaviće izvod iz kaznene evidencije.

Dostavljanje podataka bez zamolnice

Član 33.

(1) U skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, nadležni organi država ugovornica mogu, bez zamolnice, da razmenjuju podatke o krivičnim delima i povredama propisa čije je gonjenje u vreme dostavljanja podataka u nadležnosti organa države primaoca.

(2) Organ koji dostavlja podatke može, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, da odredi pod kojim uslovima će organ države primaoca koristiti takve podatke.

(3) Organ države primaoca je obavezan ovim uslovima.

Odlaganje pružanja pravne pomoći

Član 34.

(1) Zamoljena država može da odloži pružanje pravne pomoći iz člana 27. ovog ugovora ukoliko je to neophodno radi vođenja krivičnog postupka koji je u toku pred domaćim pravosudnim organima.

(2) Zamoljena država će obavestiti državu molilju o razlozima za odlaganje pružanja pravne pomoći iz stava (1) ovog člana.

Odbijanje pravne pomoći

Član 35.

Države ugovornice odbiće pružanje pravne pomoći, ako je zamolnica u vezi sa delom koje je, po mišljenju zamoljene države, političke ili vojne prirode.

2. Ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja

Član 36.

(1) Ako je državljanin jedne države ugovornice ili lice koje na njenoj teritoriji ima prebivalište, učinilo krivično delo na teritoriji druge države ugovornice, koje je predviđeno kao krivično delo u obema državama ugovornicama, država ugovornica na čijoj je teritoriji delo izvršeno, može pod uslovima iz ovog ugovora zamoliti drugu državu ugovornicu da preuzme krivično gonjenje.

(2) Nadležni organi države molilje će u vezi sa molbom za preuzimanje krivičnog gonjenja uraditi sve što je neophodno da se zamoljenoj državi omogući sprovođenje krivičnog postupka. U to ulazi i predaja okrivljenog, koji se nalazi u pritvoru u državi molilji, organima zamoljene države, ako okrivljeni nije državljanin države molilje.

(3) U slučaju kada je okrivljeni u pritvoru u državi molilji, nadležni organ zamoljene države će što pre, a najkasnije u roku od 30 dana, obavestiti državu molilju o svojoj odluci.

(4) Nadležni organi zamoljene države sprovode krivični postupak u skladu sa propisima te države.

Član 37.

(1) U zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja mora biti opisano činjenično stanje i moraju biti navedeni što potpuniji podaci o okrivljenom, njegovom državljanstvu i prebivalištu ili boravištu.

(2) Uz zamolnicu se prilažu:

- 1) spisi u izvorniku ili overenom prepisu;
- 2) uverenje ili drugi podaci o državljanstvu i prebivalištu, odnosno boravištu lica za koje se moli preuzimanje krivičnog gonjenja;
- 3) izvod odredaba iz krivičnog zakonodavstva koje se u toj krivičnoj stvari primenjuju u državi molilji;
- 4) izjave oštećenih u vezi sa ustupanjem krivičnog gonjenja.

(3) Izjava oštećenog lica koja je potrebna za pokretanje krivičnog postupka u državi molilji ima pravno dejstvo i u zamoljenoj državi.

(4) Zamoljena država obaveštava državu molilju o preuzimanju krivičnog gonjenja. Ako krivično gonjenje nije preuzeto, sva dokumentacija vratiće se državi molilji uz navođenje razloga zbog kojih zamolnici nije udovoljeno.

Član 38.

Pravosudni organi države molilje privremeno će prekinuti mere u vezi sa gonjenjem za dela navedena u zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja. Od takvih mera se u svakom slučaju odustaje:

- 1) ako je nadležni sud ili nadležni organ zamoljene države ugovornice konačno obustavio krivični postupak zbog nedostatka dokaza ili zato što učinjeno delo nije krivično delo;
- 2) ako je okrivljeni u zamoljenoj državi ugovornici pravosnažno oslobođen;
- 3) ako je izrečena krivična sankcija već izvršena ili izvršenju nema mesta po zakonu ili zbog pomilovanja ili amnestije, ili je po pravu zamoljene države nastupila zastarelost.

Član 39.

Zamoljena država ugovornica obaveštava državu molilju o ishodu krivičnog postupka u vezi sa zamolnicom za preuzimanje krivičnog gonjenja i po okončanju krivičnog postupka dostavlja pravosnažnu odluku u izvorniku ili overenom prepisu.

ČETVRTO POGLAVLJE ZAVRŠNE ODREDBE

Član 40.

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora države ugovornice će rešavati diplomatskim putem.

Član 41.

(1) Ovaj ugovor stupa na snagu prvog dana sledećeg meseca nakon datuma prijema poslednjeg pisanog obaveštenja, kojim se države ugovornice diplomatskim putem međusobno obaveštavaju da su završeni unutrašnji pravni postupci potrebni za stupanje na snagu Ugovora.

(2) Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može pismeno otkazati Ugovor diplomatskim putem. Ugovor prestaje da važi šest meseci nakon prijema pisanog obaveštenja o otkazivanju.

Ovaj ugovor je sačinjen na Brdu kod Kranja, dana 15. aprila 2011. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom i slovenačkom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

ZA REPUBLIKU SLOVENIJU

Snežana Malović

Aleš Zalar

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije prema kojoj je u nadležnosti Narodne skupštine da potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Između Republike Srbije i Republike Slovenije ne postoji bilateralni ugovor o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima kojim bi bila pravno uređena ova oblast.

Između dve države pravna saradnja je veoma intenzivna, kako u građanskopravnoj, tako i u krivičnopravnoj oblasti. Potvrđivanjem ugovora između dve države koji reguliše tu saradnju, ona će biti još raznovrsnija i efikasnija, što je u obostranom interesu.

III. OSNOVNI PRAVNI INSTITUTI I POJEDINAČNA REŠENJA

Član 1. Zakona propisuje da se potvrđuje Ugovor između Republike Srbije i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima potpisan na Brdu kod Kranja, 15. aprila 2011. godine, u originalnu na srpskom i slovenačkom jeziku.

Član 2. Zakona sadrži tekst Ugovora između Republike Srbije i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, u originalu na srpskom jeziku.

Član 3. Zakona propisuje stupanje na snagu Zakona, tj. da Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

IV. OCENA POTREBE FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za primenu ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna finansijska sredstva u budžetu Republike Srbije.